

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorní reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sínyorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

K-nôvomi leti.

Edno nôvo leto! Jeli znamëni to za nevo-
len zmantráni szvét i za bojüvájocso cérkev
tüdi „nôvi“ bögsi csasz? — Nájde sze toti za-
doszta bláznikov, kí potrdjávajo, ka je „nôvi“
bögsi csasz že tü. Vëm je Europa prék edne
nôcsi nôvo orszacsko mapo dobila! Vëm szo
sze prvësi orszagov tronusje vküpzrüsili i na
nyihovo meszto szo vszefelé nôve „szlobodne
dr'zave“ sztöpüle. Vëm sze je prvësi drüstveni
réd vszepovszédik goriszpreobrno, ti zádnyi szo
na vnógom meszti prëdnyi grátali.

Má bidti, ka sze je za tiszte, kí nas csasz
nateliko povelicsávajo, „nôvi“ bögsi csasz zac-
sno, ár oni szvoj oszebni haszek májo z-toga. Ti
nevolni, trpëcsi národje neszkoznujëjo i nevejo
z-toga niká. Szkoznujëjo i znájo szamo to edno,
ka sze mantrájo zdá, kak escse nigdár në i na
bögse szi je nití miszlití në. I záto sze bojimo,
ka eto lübléno nôvo leto 1926 za nász neznamë-
ni niksega „nôvoga“ csasza. Prôti tomi tak
csütimo, ka de sze pohüsávanye povëksávale.
Ah në nôvi, nego sztraslivo sztári gratsüje szvét,
ár sze od Bogá vedno bole odtrgáva, i v sza-
moga szebë vtápla. Bláženësi csasz pa szamo
po Bo'zem ládanyi má prihájati. Z-Jesusovoga
evangelioma tecsë nôvoga 'zítka vretina. Këm
vecs od Jezusa zapopádjeni i obládani oszeb-
noszti bode, kem odlocsnëse bodo té vu tekáj
szvéta notriszégale, k-tém bögse za nyega! Në
mënsi cslovek. kak Goethe je pravo ednök:
„Lüdjé szo szamo tecsasz produktivni, dokesz
szo escse vadlüványszki.“ Neversnoszt szamo
ocsnomegnenyé trpëcso oblászt zná vzéti. Ne-

dajmo sze odnyé zvoditi. Osztanimo pri vözpro-
banoj vretini práve môcsi i blagoszlovlenoga
dela, pri veri!

I tü nam ide na pomocs cérkev. Vëm je
nyë, kak Krisztusovoj szlü'zbenici, në vszedno
viditi caglivo nevojno bivosz szvéta. Në nyë je
vszedno, jeli sze lüdjé v pogibelnoszt pogro-
zijo notri, ali në. Vëm vszi májo düso, stera
'zéja Bogá i je na blázensztvo pozvána. To dü-
so setüje obrániti, gda evangeliom csiszto. ver-
no i düsnovësztao glászi. Tak osznávla krszt-
sanszke gmáne, steri kotrige gorécsa szvetloszt
májo bidti na szvojem meszti. Tákse krsztseni-
ke potrebüje dneszdén poszebno nasa cérkev,
kí sze nedájo od szákoga vetricseka, ali cslo-
vecsega mislenya eszi i tá nagibati. Tak bomo
mogöcsi szvétí ká haszniti; pogübëlnim môcsam
obládajöcs prötisztánoti.

Záto csi taki nôvo leto 1926 za cslove-
csansztvo vu szplosnom escse nebode znamë-
nilo nôvoga, bögsega csasza: za nász krsztsane,
za cérkev, za nase gmáne more bidti i je lehko
takse. Tak nasz zezáva nôvo leto predvszem
na delo. Na delo voditele gmánszke i cérkevne
za nase lüdsztvo. Na delo z-vöszprobanov sker-
jöv, stera nam je vu roko dána, z-evangeliomom.
Od nyega sze naj ponövimo mí i nase gmáne!
Bojdimo szvetloszt vu kmici! Na delo za nase
lüdsztvo i po etom Liszti! Dühovnicke, inspek-
torje i vszi naprëhodëcsi, tó je vase pozvány^{n?}
Jaj vam, csi tó vase pozványe neszpunyáva^{nok}
Dajmo sze ponöviti vszi po evangeliomi, s^{nok}
je Bo'za môcs na zvelicsanye vszega i vszi Sán-
ga; po evangeliomi, stero je jedino nôvo szká-
tom sztárom szvétí.

Reformácia na Horvatskom.

Nakráťci szpíszao Dr. FILIP POPP Zagrebcki ev. sinyôr. — Poszlovensco FRANC SOSTARÉC evang. dűhovnik v Légrádi. — Nadaljávanye. —

Ali 'zaloszt szamo krátke vrêmen szo sze lêhko veszelili hrvatszki protesztantje lêpomi vűpanyi i blagoszlovlenoj bodocsnoszti. Kak vszepovszédik vu drűgi orszá-gaj, gdé sze je reformácia notrivkornila, rávno tak i vu Hrvatszkój je nasztűpila protireformácia po rázni redovnikov bará-taj, poszebno Franciskánerje i Jézuitje szo meli cil vűsztrêbiti protestante Hrvatski protesztantje, rávno tak kak verebrátja vu drűgi orszá-gaj, szo bilí na najvékso i naj-groznêso formo pregányani i ospotávani.

Na spici protireformácie, stere náloga je bila, oprvim protesztante vűsztrêbiti i potem tak zvane „jereznike“ nazáj pripelati vu nárocse jedíno zvalicsavne kath. cêrkvi, je sztao poznáni zagrebcki pűspek Dras-kovics György (1563—1578). Ja on je escse duplisko műcs meo, naj vűpreprávi reformáció, evang. knige vnicsi, evang. predgare odtira, ar je on zednim noszo csészt hrvatszkoga bána Naj szí szamo cslovek premiszli, ka je tű znamenűvalo tiszto-ga vrêmena: najvéksi goszpod i szo-dec bidti tak v-cêrkevnom kak v-politics-

kom dugoványi! On je zăkon dao pri-neszti vu hrvatskom drűzelnom gűlêsi, pűleg steroga je niscse nê szmeo meti, csi je kath. vero osztavo, ni gűbajűcse, ni negibajűcse vrêdnoszti i nê mogao noszti ni csészti ní szlűzbe vu kraljevini Hrvats-ke i Slavonije.

On je posztavo v Zagrebi na szvoje lasztne sztroske eden theologicsni szeminá-rium, tak je steo prűti sztáti tomi, ka bi szí dűhovnicke vu zűvűszki drűzélaj szpra-vilí szvoje theologusko vűzevcsenyé, i ka bi v takso formo z zűvűszki orszá-gov nebi notri szprineszti v Hrvatsko reformatories-na vcsenyá (Tű lehko zamerkam, ka je szto-ga theol szeminára pűsztao nomali szledi zagrebcki univerzitet (vszevucse-liscse). Zăto năsz grűntanye Zagrebckoga vszevucsiliscsa nazáj pela na reformácie vrêmen.)

Ka sze zmiszlii dalo, z-vszăkov szí-lov i skerjűv szo setűvali Draskovics pűs-pek i nyegovi pomocnicke vűsztrêbiti evang dugoványe. Znűvics szo prűe prinesene, ka evanglicsanszke predre trbê z-Hrvatskoga vűsztirati, tiszte pűre-pa, steri nescsejo nazáj kath. grátati, bê vűpregnati. V takso formo je doszlo tomi pűspeki i prűtireformácii dosztae-mesnyăkov i pűrgarov od evang. dűvă-

Podlíztek.

Ăgica je odpűsztila.

Măli romăn. 'Zitka kűp. Poszl. Fliszăr Jănos.

I.

— Ejnye Ăgica, da doszta nasztrűgăvas tí dnez szkűsz tű măli dvėric vű na ceszto!

Tű blėde, jăjcsnodárszkoga obrăza, scsapi-năto tėnkoga zrasza deklina lica szo tak 'zerjăve grătale, liki 'zarėcs erdėcsa rűza.

— Jăj . . . onű vzemi . . . mama, Săndo-ra glėdam, csi 'ze domű 'zenė z-păsnika krave.

Ejnye, ejnye tí deklina szí nēmėla segű szigďăr tak 'zmetno domű csakati Săndora z-avami. I nê je rávno szila nyega tak trnok 'kati, tak ga predcajtom domű pri'zenė ōdec.

— Csi je pa 'ze gori prisla 'zidovszka 'zda tűdi i escse ga itak nega!

— Persze ka je gori. Znăs, ka je pcsăno vu Szv. pűszmi, ka je Bűg lűbo 'Zidovi za nyí volo je vűz'g o năobprvim tű nebeszkiosz-vűt Ali kak sze meni vidi, tvoje trinove ocsi lehka neglėdajo, nenasztrűgăjo Săndor lătse-ka, — nikăkoga drűgoga csăkajo one!

— Jăj vi mama tűdi, ka gucsíte! . . .

— Vecs tak nemo glėdala eti szkűsz, — bűzala je vdiljek po trnăci v hűzo. I nê je i bilű vecs vű. Ali da je hűza mėla dvă măliv oblocseca, nasteriva je tűdi lehko vű kukűcskal

'Ze szo ove drűge zvězde tűdi szvűtile pű leg 'zidovszke zvězde i Săndor pojbăr je 'ze t di domű prignao krave z-păsnika. Ăgica sze pa escse itak tam notri v-hűzi sztiszkăvala.

— Ejnye tí deklina, ka delas tak dugo ta vu hűzi? . . .

Tak szí csăkala tí szvoje-ga brătseka i pű leg toga sze szpozăbis z-dela. Nevės, ka je 'cajt krave dojiti, prăvi nika malo csemern Magdalėna mati, tak nihăysa malo predŷva o' lăvlanye i notri je poglėdnola na hűze dveri.

nya vkrâobrnoti i neverne vcsiniti. Tak je eden naszlednik onoga dobroga evangeli-
csanca, Erdödy Peter bána, Grof Erdödy
Tamás v Pozsonyi na orszacsom gyülési
(1608.) escse z-vöcuknyenov száblöv pri-
praven bio oznaniti. „Z-etim 'zelezom sztrê-
bimo vö med nami lutheranszki pestis!“

(Nadaljávanye pride).

Vsze knige, stere szem precsteo, szo mi në
dalé taksi tröst, kak ete recsi: „I csi bi hodo po
szmrti kmicsni dolê, nebojim sze neszrecse, ár
szi ti pri meni.“

KANT (nájvéksi filozof).

Nôcsni prihod.

Vu szamnoj hízi nemílo,
Tri szirôtice szkuzijo:
Vönê mrzel veter trôbi
Mati nyim 'ze szpí vu grôbi.

Mama, mama, míla mati!
Níkak nemorem zaszpáti!
Ercsé edno i nezaszpí,
Szen nyê nepríde na ocsi.

„Bete'zna szem, mama míla,
Zakâ szi nász osztávila“?

Právi drúgo, britko jöcse
Od boleznoszti szirocse.

„Vu'zgi poszvêt mama míla
Strahsúje me vetra szíla!“
Právi trétji, kak túzen rob
V-cintori sze odpré e'n grob.

'Znyega sztáne míla mati
Prôti dômi sze napôti,
Vu vihérnoj, kmicsnoj nôcsi
Sze k-szvojim szirôtam pascsi.

Blêdi obráz, glász prvêsi,
Pozna jo mlâsi sztarêsi:
Küsújo jo obímajo
Nika sze je nebojijo!

Ednoga notri odene
Drúgoga v-nárocse vzeme,
Vsze lepô v-szladtek szen szpávi,
Toga trétjena otávi.

Verosztúje pri poszteli
Vszi trijé szo szladko szpáli.
Potom sze okôli zglédne
V-máloj hízi vsze vréd vzeme.

Gvant, obütel vréd posztávi
Vsze na szvoje meszto szpávi,
Te szpajöcse mílo gléda
Z-szrdca küsúje vszákoga.

— Jaj mama pozábila szem, naj nedo
csemerni, li hitro idem! No gde je dojníca? i
vö je szkocsila z-híze vu kúnyo be'zécsa po
dojníco i proti stali szkácse.

— Ejnye, ejnye Ágica! Gde ti hodi dnesz
pamet? Meszto dojníce skaf neszés?!

Ágica sze malo szahsznola i sztánola je.

— Bogme, níkák je je premêno z meszta,
— i nazâ sze je povrnôla po dojníco.

— Premêno je tvojo pamet níkák! në do-
jínico. — brumbra mati vu szebi, i prgíscso
predíva k-trlice nogacsom mláti i vö sztêple 'znyé
pozdêrje. — Znam sto je tiszti níkák? ovo ni
'ze je prisao.

— Dober vecsér Bög dáj, Magda mama!
— sztáne pred nyôv vu mészeca szvetloscsi
eden punoga obráza, velkoga zrásza decsko,
steromi szo sze 'ze i bajúszi malo szka'zúvale.

— Bög dáj Bög, Bálint. Notri hodi moja
dúsa v-hízo. Ocsa 'ze tak tam notri pregledáva
novíne. I pride vcsaszi Ágica tüdi. Nema segô
dugo dojiti, tak nyê frisko hodijo roké, ka sze
cslovek komaj nagléda nyénoga dela.

Büki gazda je pri sztôli szedo i z-velkov
nálé'znoszjtjöv nika csteo.

— Ka nôvoga je vu novínaj Bandi ocsa?
— pita Bálint.

— Hê, Jancsi! da szem nika fájnoga csteo
'znyí! szkricsí gori té máli kuszti cslovek z-ve-
szélnoszjtjöv.

— Ejnye ocsa da szte sze globoko pogrô-
zili vu cstenyé, ka escse Bálinta imé preférmate
na Jancsia! Nevidite, ka Bálint sztojí pred vami
szrdce moje!

— Ni persze, ka je Bálint, vê szem jazs
tüdi tak pravo, ali pa miszlo. Eszi pazte ná
pripovedávam ono lépo prigodko, ka szem
csteo . . . Onô vzemi, no, kak jo naj zacsnem?
Bio je ednók, gde je në bio eden trnok, trnok
bogat cslovek, steri je edno jedíno trnok, trnok
lépo csér meo. No i

— Hühühühü! — szkocsi doj z-klôpi Sán-
dor pojbar z-velikim szmêhom. I zacsnem je szká-
kati, roké nogé szemtá sztepati.

Kokót szpêva, vöra bije
Odhájanya vrêmen pride,
Od szírotíc sze poberé.
Grob sze odpré, vszé' jo zapré.

Kmicsen grob doszta pokrije
Vsze 'zaloszt, radoszt zakrije.
Ali, ki szvo' deco lübi
Szkrb má na nyé v-grôbi tüdi.

GYULAI (F. J.)

II. Prêkmurja szvetszki evang. znameniti mô'zje.

Gombóc Miklós.

(1726. okt. 11. — 1807 jan. 13.)

Rodjeni v-Polánci, za vérsztvenoga cseszt-
níka sze je vönávcsó i pozvánje szvoje v-Prêk-
murja imányaj szpunyávo i tak szvojemi vend-
szlovenszkomi národi haszno, sterga je vise
vszega lübo. Szledi sze je v-Kermedin zoszelo i
tam kak vecs goszpodszi imány dvorszki do
szmrti prebivao, kak je tô odnyega v-Kermedia-
szke evang. mrtvecsne materne knige v-1807
jan. 13-toga notri szpelano: „Nemzetes és
vitêzlô Gombóc Miklós ur, több uraságoknak
tisztartója“. (Po szlovenszkom: Nemeski i vitéz
goszpon Gombóc Miklós vecs zemelszki gosz-
podínov dvorszki).

Gombóc Miklósá kameni szpômenka szte-
ber (kri'z) je v-Kemedinszke ev. cêrkvi poldnés-
nyo zvônésnyo sztêno zozídani i tak z-napisz-
kom vréd za készno pokolênnye obarvani, stero-
ga je z-sztároga Kermedinszkoga varaskoga zní-
csenoga brütiva vezdásnyi visziko postüvani dü-
hovnik i sinyôr Zongor Béla, gda szo kri'zi od-
nut osztranyeni bili, dao odpelati k-ev. cêrkvi i
pri 1924-toga cêrkvi popravka priliki v-sztêno
zozídati i tak obarvao.

Kri'za napiszek:

NOB: AC GEN: DOM: (Nobilis ac Generosus Dominus:	
Nicolaus Gombócz.	Nicolaus Gombócz.
Nat. XI. oct.	Natus XI. oct.
MDCXXVI.	vDCCXXVI.
OBIT XIII. JAN.	Obiit XIII. Jan.
vDCCCVI.	MDCCCVII.)

(Szlovenszki: Nemeski i vitéz goszpon Gom-
bóc Miklós, rodien 11. oktobra 1726. Mrô je
13. januára 1807.)

Kak evangelicánec sze je nêszpozá-
bo z-szvoje szv. materé cêrkvi. Ka ná szlo-
venszkoj ev. deci i mladéncóm polêhsa vcsenyé,
je v-Kermedini za táksó deco, stera je tam ho-
dila v-sôlo, fundatio nasztavo tak, ka szo od
leta do leta 'znyé interesa podporo dôbili. Za
visise vcsenyé mladénce je v-Sopróni djao fun-
datio na zmázanye szlovenszki ev. mladéncov.
Tá obôja fundátia escse dneshdén sztojí, no csi
je po 1811-toga leta pênev skáli vu vrédnoszti
na péti tál opadnola. Nê szamo ednoga szloven-

— Ka ti je té bedák nôri, ka me mêsas!
obrégne sze Büki Bandi na sziná szvojega.

— Hühühühü! — hrzao sze je Sandor po-
jeb z-punoga grla. — Mama szo szí na Bálinta
rozmaringni krscsák szeli.

— Isztina?! — szkocsi gori nanágli debela
Magda mati. Bogme sze je te lêpi rozmaringni
krscsák nagibico sztêncso.

Tô nevugodno pripetjé je vtihsala szreme'zlí-
va Agica, stera jo rávno zdâ sztôpila v-hí'zo,
ár je krave 'ze podojila i mlêko precedila.

— No deca zdâ pa escse pazte! Nadaljá-
vao bodem tô lêpo pripovêszí, je gori szkriácsao
glaszno Büki Bandi ocsa.

— Odpüszítite mí Bandi ocsa, jasz sze
nemrem dugo müditi i gori je sztano.

— V-gojdno v-zôrje 'ze na varaskom ko-
lodvori moremo bidti.

— Ka je tô za csüda! Oh da je skoda, ka
eto lêpo pripovêszí nemres poszlúhnoti. V-gojd-
no te rukivali k-szoldákom?

— V-gojdno. Odpelajo nász vu Fiume.

— Vu Fiume?! Tyü! vé je moj mlási
brat tüdi tam szlú'zo. I gda je domô prisao, je
takse lêpe erdecse csüdnê jáboka prineszao, ste-
re szo bár kuszto lü, inye mele i dönok je je
brezi nó'za mogôcse bilô olüpati.

— Tiszto sze pomarancse zovéjo ájta, —
ercsé mednyidva Ágica. — Mi szmo sze tak
vcsíli vu sôli.

— Jasz je tüdi prineszém, csi me Bôg
domô pomore od szoldákov. No ali zdâ 'ze
morem idti. Bôg ná bode z-vami Bandi ocsa...
Z-Bôgom Magda mati! — napôto sze je i szlo-
bôd je jemaó.

— Ejnye, gde je moja hôba? Napré mi jo
dajte hitro, ná vöszprevodim jasz tüdi Bálinta,
— vrtio, obracsao sze je, zapovedávao té nisz-
ki, kuszti, velke gláve cslovek. Magda 'zena ga
je zaman dregala, gde v-rêbra, gde v-prszí z-
laktom i cukala za pruslek, nê je prerazmo tô
opominanye, nego sze je obrégnó nanyô:

— Zákâ me szünyávas? Bole mí poiszsi
hôbo, dobro znás, ka brezi nyé neszmém vö-
sztôpiti, ár sze mi vcsaszí prehladí gláva.

szkoga szíromaskoga vucseníka je podpérala vu vcsenyê, stero je on tak môdro nasztavo, ka sze ná szamo li tomi potrebüvájócssemi dá, ka szo jo nase ev. fare odlócsile vszako leto tim nábole potrebüvájócsim. Tak je posztavo té vrêle vere nas roják pred národóm i verníkmi szvojmí szebi nepozábleni vekivecsen szpômenek.

Z-toga Gombóc Miklósa, tó je tó 'znyegovoga brato familie pohodník je bio Sopronszkoga ev. Lyceuma velikoga znánya, Európe môdroszti direktor Gombóc Miklos, steroga fotografio szmo našim cstitelom vu 1925.-toga leta kalendarii notri pokázali i kí je 1922. aprila 15-ga vu Bôgi vöpremíno. Steroga szin, Gombóc Zoltán v-Budapesti kak vogrszkoga országa návéksi jezicsni znánc je viziko postüvani i lübleni môz. Steroga korén je z-Prékmurszke zemlé kríla, z-vendszlovenszke krvi dáni národi cslovecsanszkomí. Z-té Gombóc familie rod escse dneszdén 'zivé v-Rankôvci.

(Nadaljávanye príde.)

Ka nam velí hízen vrács?

(Vidi május mészeca numero!)

I. Poszkrbmo sze za zdrav sztan (prebiválicse).

Vecskrát szmo 'ze szküszili, gda szmo z-fajtne ali z-tákse hrambe, gde je doszta lüdi biló, na cšrsztvi lüft prisli, dobro, lehko obcsütnoszt.

No csákajte malo, preci jo poiscsem! Iszkala je eti i tam po poszteli, na klópi, pod stampekom i naisla jo je tüdi pod stapek szpádnjeno ovcseno hôbo, ali nahitroma jo je pod blazino potísznola.

— Vrág zná, kama szte jo lücsili. Z-toga sze navcsite, ka drügócs bole poglédnete kama jo denete, csi szí jo doj zgláve vzemete.

Bálinta je tak zdá szamo Ágíca szpovedila vö do dvéri, za stero je on nêzameró, mati je száma rada v-hízi zaosztála. Eden nepozváni szvedok sze je pa dönok tam podleküvao, tó je Sándor pojbar bio z-kosavov glavóv, prvle imenüvana pomarancsa ga je bodala. Rad bi proszo Bálinta, ná nyemi tüdi edno prineszé, ali nê je vüpaó.

— Nini Sándor tí szí tü? I klükno ga je malo po glávi. — Znás ka máli? Bêzi vö zaograd i prineszi mi edno betvo rozmaringa z-Ágicinoga grmá. Steroga mo z-szebom neszao v- Fiume.

— Jeli pa meni tüdi prineszéte pomaranco?

Nescsejôcs szamí od szébe szí zdêhnoli: oh da je tü dober, cšrsztvi zrák i plücsa szo sze nam ga komaj napunile. Zrák je nas eden ózívávájócsi element i rávno záto moremo na tom bidti, da nas sztan, v-sterom szvojege 'zitka polojno tá pre'zivémo, gde doszta lüdi (mestri, csesztvíci) szvoje ôpravice szpunývávajo, zadoszta presztoren, z-veterní i z-cšrsztvim zrákom napuneni bode. Pri híz zgotávlanyi na tó krôto mámo paziti i pôleg mogócsnoszti pripravno sztálicse szí szpraviti. Paziti mámo, da nase prebiválicse na szuncsevnom, szúhom i mogócsse pôleg ogradcseka, ograda bode. Z-peovnicana híza je zdravésa, kak ovaksa. V-peovnicni, fajtni hízaj sze je nezdravo drízati, tam na sztenáj sze krpe szka'zújejo, stero je znaménye, ka szo fajtne.

Peovnicšne, ali nôve híze szo redovno mokre, fajtne, stero szo escse tim odrasenim nezdrave za deco szo pa szmrtné jame. Nájvecskrát od taksi zhája protin, csúz, skroíni i vecs féle betegá. Fajtno, mokro hízo vötrbê dobro szkúriti. Za szpanyé híza prav szúha má bidti, hízna szpráva nê szploh do sztêne szkladjena. Zdravése je v-táksoj hízi i hrambi szpati, gde nega doszta lüdi. Vu napunenoj hízi nagószti obet'ézáo deca. Koga ôpravice na szedénye pritiszkávajo, je nemüdnó potrebno, naj vecskrát vönê hodi. Csesztvíci i delavci pa nápravê csinijo, csi sze vu zvönésnyitálaj várása drízajo i csi je mogócsse ogradcsek szí szprávjajo, steroga ôpravice szamí szkoncšávajo i

— Prineszém, nê szamo nyô, nego escse figemandale, szamo sze pascsi!

Pojbár jo bêzao vu kmíci i ôzdalecs sze je csüo eden dünk. Zagvüšno sze je v níkoj potekno i szpadno je.

Szvekel, na zemló nasztrêgájócsi mészec sze je szkrivaovkao z-bliszcšécsimí zvêzdami, vecskrát sze je szkrio pod vu zráki plavájócsi obláka csaren pláscs i pá je naprê prisao, mrzel, oszter veter je zácsao píhati od polnócsi kraja.

— Escse ednók z-Bôgom boj Ágíca moja!... Ah! níkak nemrem odídi od tébe!... Níka me tak bolí, tak me sztiszkáva!... Jeli me rada más? Jeli bos me csákala tecsasz Ágíca, dokecs nazá neprídem?!

— Csákala mo te Bálint! — ercsé deklina drgetájócs odmraza, ali pa znábídi od znotrénnye obcsütnoszti?

— Oblúbi mi, ka verna osztánés k-meni i nebos sla tecsasz k-mózi, sto sté de te proszo.

— Jasz verna osztánem k-tebi, szamo sze tí nezaglédaj vkákso drügó deklino.

tak tĕlo gibati dájo stero vu nesztannom szedĕnyi malo nezadrevenĕ i krv nemre po 'zilaj szvojeja tekája szkoncsávati i zrok je vnôgomi betegi. Doszta szedĕnya je na skodo, doszta gibanya pa na haszek zdrávji.

(Nadaljávanye príde.)

Evangelicsanszke krajine gyülĕs.

V nasoj dr'závi 'zivôcsi evangelicsanci szo prem. leta oktobra 13.-ga i 14.-ga v-Nôvom Sadi dr'zali réden gyülĕs szvoj pod predszeniksztvom Wagner G. A. krajine predszenika.

Prĕkmurszko sinyorijo szo na tom gyülĕsi Kováts Stevan sinyôr, Luthár Ádám püconszki dühovnik i Siftár Géza gmânszki inspektor, orsz. poszlánc zasztópali.

Pred gyülĕsom je Bo'za szlŭzba dr'zána. Za tém szo predszenik odprtai govor meli, naznanili szo tüdi, ka je krajine szvetszki predszenik dolizahválo z-szvoje csészti, ár sze je odszelo z dr'záve. Szmik Gyula sinyorije inspektor sze oproszijo gori za szvetszkoga predszenika na tom gyülĕsi.

Krajine predszenik zdâ goriprecstĕjo létno naznanenye szvoje, stero sze szkoacsá z-cĕla v protokol vzĕti. Gyülĕs je szledĕcsá szkoncsanya prineszo. 'Zinat sze po vŭzmi v Noví Vrbas po-

zové vküper i prvo szvoje tanacsŭvanye od apr. 11.—18. bode mĕla. Sztroske bodo sinyorije noszile. Na 'zinat sze pozovéjo protestantszke cĕrkvi vszĕ zvŭnszki országov, tak i rázlocsní dr'závni uradi. Ouszvetne Bo'ze szlŭzbe redovék i tanacsŭnya réd je tüdi vözdelani. Vszáki vecsér evangelizácije bodo, vszigdár po drŭgoj sinyoriji dr'záne.

Razprávlano je od vadlŭványa vcsenyá. Szkoncsano je, ka vadlŭványa vcsenyá szkrbnoszt je vözapréta dužnoszt i jus cĕrkvi, ka vadlŭványa vcsenyé cĕrkev more oprávlati po szvoji orgánaj (dühovniki, kaplánaj, kántoraj), vadlŭványszko vcsenyé po materszkom jeziki more bidti; obri vadlŭványa vcsenyá knig jedino cĕrkev szkoncsáva. Poszebna solszka nazavŭpnoszt má vu tom dugoványi do 'zinata vsze pítanya vrĕdszpraviti.

Razpráva je bila od rázlocsní minisztrszi dojpiszov, celô od dr'zanya szvétka Cyrila i Methoda, na stero gledôcs sze szkoncsa, ka dokecs sze dugoványe dr'závni szvétkov koncno vrĕdneszprávi, na té dén za kralá i domovino Bogámoliti je gotova nasa cĕrkev, ali niksí szvétcov pa nebode szvetila.

Gyülĕs protestíra p.ôti nepravicsnomi gori-tálanyi dráginszki doklád za dühovnike i pôleg mirovne pogodbe zatĕva, da sze nyim kongrua rédno vöplacsŭje.

Szkoncsanye je prineseno obri rázlocsní apelácijaj. Vu Morávszke fare i Vucsagomilancsa-

— Naj potemnĕm, csi neveren bodem k-tebi! . . . Ná eto más szvilni rôbec, za zárok szem ga küpo v-cseraj v-Szoboti

— Lêpa hvála, Bálint. Ná jasz ti tüdi dam eden naslingani rôbec! Cvĕtje szam naslingala vu vsze stiri küklĕ i obĕ náj iména.

— Szrdcsna hvála, dŭsa moja Ágica! Tô de moj trôst, moje vŭpanye, dalecs vu tŭhini. Escse ednôk z-Bôgom! — i na pôt sze je vzĕo Bálint junák.

— Nini! eto je, tŭ je! . . . 'ze neszĕm rozmaring! — kricsí Sándor pojbar i be'zí od podogradov.

Ágota je hitro z-rôk popádnola Sándori rozmaringa betvo.

— Bálint! Csákaj malô! Eto más rozmaring! — szkricsí i pascsi sze za nyim, steri je 'ze kre Bokor szôszeda oblokôv sô.

Bálint sze je nazá zgledno i sztano je.

Kak nyemi je Ágota prĕkstĕla dati rozmaring, sze je szahszo i csemerno je pravo:

Ah, té nôri pojbar! Scsavo je prineszao mesztô rozmaringa!

— Hahaha! „Rozmaring cvĕt je scsava! Mo' luba koga csáka? — je spotárno danájkala kre nyidva od sztŭdenca idôcsa Bokor 'Zófika.

Presztrahseno z-'zarĕcsim obrázom je bĕ'zala domô Ágica. I komaj, kak sze je na dvĕrca z-ceszte notri zaobrňola, szrdcé nyĕ je jáko sztrahsno zácsalo klepati — zgŭbila je szvilni rôbec.

Trepetajôcs, z-drgetajôcsim szrdcom ga je hitla nazá iszkat. Kak dalecs je za Bálintom slá, szploj do Bokorovi híze, vdiljek je iszkala, z rokámi szposlátala pôt, vu velikoj dvojnôzti, britko sze szkuzila, ali vsze je zaman bilô, té je lĕhno v-misternom megnenyi rávnotak, kak prvle vu hízi ocsina ovsena hôba.

rov dugoványi sze vsze szpisi notri poszlati proszijo.

Protestira szpráviscse prôti nacsrti nôvoga interkonfesziálnoga zákona. — Szkoncsanye je prineseno na ekzámen dêvanye i poszvetsenyé dühovnicki kandidátov.

Szpoznavani je nacsrt dühovnikov i kántorov pokojninszkoga drüstva. Nacsrt pred 'zinat pride.

Pri proracsuni krajine gasze sze szkoncsa, da sze vu vszáksoj gmáni vernikov ednáka dr'závna porcija vküpszpise ino na tô tüdi, nê szamo na düse, sze bode nametávála cérkevna dácsa, kak je tô v-preminôcsem bilô. Tô szkoncsanye szo rávno nasí prekmurszki zavüpniki proszili, gledôcs na nase szrmasko lüdsztvo.

Gyülés szkoncsa, ka sse nasztávi krajinszko podporno Drüstvo i Drüstvo za zvünésnyo miszio.

Da je dvê létni mandát krajine csesztníkov dolipreteko, je gyülés odébrao za krajine cérkev-noga predszednika Wagner G. Adolfa, za szvet-szkoga predszednika Dr. Róth Vilmosa i vsze ove csesztníke, zatém je z-molítvov gyülés zaklücseni.

Dr. Róth Vilmos egyházke- rületünk új felügyelője.

Az október 14-i egyházkerületi közgyűlés Weisz Károly Budapestre költözött egyh. kerületi

Szledi szta z-máterjov obê vö sle z-nocs-nim lampasom naceszto iszkat té zárocni rôbec. Ágica sze je sztrsznola vu szrdci na z-Bokoro-voga trnáca csüto popévko:

Na Gyürgyavo je velka voda tekla,
Ágice zárocni rôbec je vneszla,
Nema z-kim bi szi szrdce zavézala,
Z ôcsi szi szkuzé doli szpobriszala.

D'zünd'zna rosza je obszêla violó,
Britke szkuzé polêvajo deklino:
Zárocni rôbec je totá . . . zgübleni!
Sto zná, jeli de lubi gda pár nyéni?!

Oh tí divjega szrdcá! . . . Zagvüšno ga je ona náisla i odneszla! . . . I prekléta escse je nôto nabrála od méne! — Za szrdcé sze je papádnola z-rokôv i nyé trninove bliszcsécse ocsi szo szkuzé tocsile na práh ceszté.

(Nadaljávanye pride.)

felügyelő helyébe Dr. Róth Vilmos kerületi ügyész választotta meg, aki az összeomlás előtt pancsevói rendőrfőkapitány volt, jelenleg pedig Kikindán él.

Dr. Róth Vilmos megválasztása több szempontból fontos és áldásos reánk nézve. A legszébb férfikorban, erejének teljességében élven tehetségét és lelkesedését eddig is egyháza szolgálatába állította. Mondhatni, hogy szervekedő egyházkerületünkben nem volt eddig jelentős momentum, hogy Dr. Róth ott ne lett volna, lelkipásztorokat megszegényítő buzgósággal és lelkesedéssel ne állt volna ott, hogy bölcs tanácsaival előbbre ne vigye az anyaszentegyház halóját. Legutóbbi műve pedig — a lelkészi nyugdíjintézet tervezetének elkészítése — egyházi működésének megkoronázása volt.

Dr. Róth Vilmosnak van érzéke a haladás iránt, nem zárkozik el a kor követelményei elől, ami rendkívül fontos most a zsinat küszöbén. Mert kérdések és feladatok várnak itt megoldásra, amelyekkel szemben nem lehet es nem szabad struccpolitikát folytatnunk. Dr. Róth Vilmos hitünk szerint az az ember, aki merész ujitásoktól sem fog visszariadni. ha egyházunk érdeke úgy kívánja. És ebben a törekvésében minket, akik az egyházi téren való „salto mortaleknak“ nem vagyunk ugyan hívei, de a haladást tettük életünk programjává, mindig maga mögött és maga mellett fog találni.

Dr. Róth Vilmos odaadó lelkessége talán azt fogja eredményezni, hogy a világi elem nagyobb buzgósággal kapcsolódik bele az egyházi munkába. Meg fogják látni majd, hogy az egyház dolgainak a felkarolása nemcsak egyházi, hanem kulturális érdek is.

Kerületünk új felügyelője közismert energiájával meg fogja tudni védeni kifelé is, a kormánnyal és más felekezetekkel szemben is kisebbségi egyházunk tekintélyét és érdekeit. Szükség van erre, mert autonómiánkat annyira körülnyírbálták, hogy már csak a magja maradt meg. De ha nem vigyázunk, az államhatalom Molochja ezt is bekapja.

Izrael népének mindig a legválságosabb időkben küldött az Ur prófétát. Azzal a megnyugtató érzéssel üdvözöljük felügyelőnket, hogy ő az az Isten embere, akit nekünk a legdöntőbb percekben meg kellett találnunk.

(VÁNDORUT.)

Rázloczni máli glászi.

Püconci. Nepozábleno lêpi bo'zicsni zvecsarek je bio dr'zani dec. 24. z-solszkov decov, pri steroj priliki. kak tûdi na vsze szvétke bo'zicsnoga krô'za, szo roditelje decé i vernici naso veliko cérkev nabito napunili. Ouszvetek sze je zacsko z-liturgiskov bo'zov szlú'zbov. Dûhovnik szo deci razkládali zdr'zéték genlivo mile bo'zicsne peszmi: „Tiha nôcs, szvéta nôcs.“ Solszka deca szo deklamálivali i naprêdali „Jezus mi je vsze“ bo'zicsno zmêno. Zmész szo tûdi vecs bo'zicsni pêssem popêvali.

Bodonci. Decembra 26. na Stevanovo, szo Dr. Vučsák Stevan vrács, bodon-szke fare nôvi inspektor vu szvojo csész potrdjeni. Domácsi dûhovnik szo k-nôvomi inspektori lêpi govor dr'zali, potom szo pa nôvi inspektor pred cêlov gmánov doji djáli naprêpiszono príszego. Opoldne je na csaszt nôvoga inspektora szvekli obed bio pri dûhovnika gosztoľubnoj hí'zi, na sterom szo Benko Jo'zef sinyorije inspektor z-szvojov tûvárisicov, Lipovšek szrezki poglavar i Koder kr. notar tûdi tao vzéli i nôvoga inspektora toplo pozdrávlali. Pozdrávlamo ji i mi z-tov prosnyov, naj nepozábijo nigdár, koga imé noszijo, na koga iména dnévi szo szpelani vu szvojo csész, da tak escse do krvi verni i vréli inspektor bodejo!

Nase sinyorije inspektora, Benko Jožefa, je viziko prestímanxe doszégnoło. Za varaskoga gerenta Murske Sobote szo vöimenüvani. Z-radosztjov pozdravlamó'za dela i vu tom nyihovom nôvom pozványi!

Vnôgi ne véjo, da je glávni zrok vnôgoga trplênya i bolezní szlabo nepríjavjeno i záto obcsütľivo têlo. Nê domíslavosz, nego têmevcs li zdr'zánye prírodjenoga zákona csi negájimo polt i vlaszé. Za racionálno nego têla szlísimo vedno szamo hváliti: Fellerjovoj právoj kankaskoj Elsa-pomádii za obráz i kô'zo, Fellerjova mocna Elsa-pomádia za vlaszé, Elsa 'zájfa zdrávja i lepote, stera nazahvaljúje szvoje przstáse szamo z-prijetnim dísom, nego tém vecs

tûdi korisztnim szesztevinam, steri kô'zo oplemenjújejo (gingavo csinijo) Elsa-'zájfa sze dobi v-5-ti vrsztaj: Elsa lilijina mlêcsna, Glicerinszko borakszova, katranszka i tá za britje. Za probo sze moreta narôcsiti 2 loncska pomádie za 38 din., 5 'zájfa za 52 din. Z-pakivanyem i z-postov pri apotekári Eugeni V. Fellerji, Stubica Donja Centrálna 509 Hrvatska.

Gusztáv Adolfa drústvo. Vszê vsztiszkávani bodôcsi evangelicsánov vrêla podpornica, nemsko »Gusztáv Adolfa Drústvo« je nász prêkmurske evangelicsance z-lêpim bo'zicsnim dárom obészeliło; 500 márkov (6715 din) je poslalo na evang. D. Dom. Vu krátkom vrêmeni tô 'ze obdrúgim szo sze szpômenili znász nasi nemski verebratje. Oni zaisztino ľubijo ev. vero. Bár bi i mí tûdi tak vréli bilí! Tá példa nász naj zbûdjáva

Zarok. Knafeljc Valter, bívsi postaja nalcselnik v Macskovcih se je porocsil z Terezijo Zavec, hcserko g. Janeza Zavec posestnika v Otovcih.

Darúvanje na D. Dom. Z-K u p s i n e c 44 kil psenice. Z-C s e r n e l a v e c : 28 kil psenice, 25·5 kil 'zita, 11·4 kil krumpisov. Z-N e m s a v e c : 41 kil psenice, 51 kil 'zita, 74 gláv zelja. Hvále vrêdno szo sze vrsenile pri zeljapobéranyi Gomba Mariska, Heklits Milika i Leposa Mári solszke deklíne. Bôg je ľónaj i zvršávaj nyí áldovov vrêloszt! Z-B o r e j e c : 25 kil psenice. Z-C s r n e c : Augusztin Stevan (sztar.) 20 kil psenice i eden vóz pêszka, ml. Augusztin Stevan 20 kil psenice i eden vóz pêszka, Fliszár Miklosova 2, Marics Alajos 5, Stevan 4, Rác János 2 kil psenice, Perkics Jo'zef eden vóz pêszka. Vszevküp 53 kil psenice. Prevecs lepô szo darúvalí G r a d i s k i v e r n i k i , vszevküp 102 kg psenice, 102 kg krúhove mele, 89 gláv zelja i 15 belíc, zvün toga Faisz Miklós i ml. Fliszar 1—1 foringo pod pêszek. Z-T i s i n e : Kodila Iván 3 kg mele i 13 gláv zelja. Z-S z o d i s i n e c : Andrêcs Ferenc 16 kg 'zita, Gomboc Ferenc 13 kg psenice i edno foringo pêszka, Dzubán Károly 15 kg psenice, Vratarics Lajos 10 kg 'zita, Vüjec János 12 kg psenice i eden vóz pêszka, Vukan Jo'zef 14 kg 'zita i eden vóz pêszka, Podleszek Katarina eden vóz pêszka. Vszevküp 40 kg psenice, 40 kg 'zita i 4 peláje pêszka. Z-M a r t j á n e c : Hor-

váth Stevan 10 kg. pšenice. Z-Mörszki-Petrôvec Andrêcs János 15 kg. pšenice. Z-Vancsavész i Mácsék Stevan i Szinic Ferenc 1—1 peláj pészka. Z-Krajne Szocsics Kálmán i Andrêcs János 1—1 peláj pészka. Z-Szobote Barbarics János (buza), Siftár Lajos, Lajncsek Ferenc 1—1 ménso foringo. Z-Vancsa Szver Mihály i Savel Etek 1—1 foringo pod drva. Z-Màrkisavec Franko Miklos ritar, Franko Miklos fáni kurátor i Veren Stevan 1—1 peláj sôdra. Z-Sálovec 72 kg. pšenice, 68 kg. 'zíta, 30 kg. graha. Z-Pu'zavec vküppobráno szilje szo Kuzma Mihály vu szvojem mlíni brezmerice szemleli i melo (70 kg. hr'zene, 42 kg. pšenicsne, 42 kg. otrôbov) i 3 kile masztí, stero szo Siftár Stevan gosztílnicsár darüvali, Zselezen Ferenc kurátor notripipelali. Hvála daritelom i kuratori za trüdi foringo. Pu'zavcsarov vrêloszt i darovitoszt hváli nyihov lêpi áldov. — Jáko lêpo lübéznoszt i vrêloszt szvojo do toga nasega szpráviscsa szo poszvedocsíli Dolinszki verníki. Vu toj máloj i szirmaskoj obsini szta Kolosa János kurátor i Lebár Viktor 37 D. gotovi pêne, 107 kg. 'zíta, 34 kg. kukorcsne mele, 80 kg. krumpisov i 10 kg. graha nábrala vküper, stero vsze szo Fartély Ádám pripelali notri. — Z-Sztári-Beznôvec 93 kg. zmêsa (kétszeres). Z-Szkakovec 80 kg. pšenice. Z-Vadarec 26 kg. 'zíta. Z-Bodonec 137 kg. 'zíta; g. vdov. Szinic Lajosova 22 l. jeszia, Skrílec Mátyás 40 kg. 'zíta i 40 kg. krumpisov. Z-Csernelavec Vucsák János 25 kg. ps., 30 kg. 'zíta. Csi bi od teva vrêliva verníka ti prémocnêsi szamo pô telko darüvali, bi lêpi dár prisao vkü! Poszebna hvála! Z-Borecsa 18 kg. 'zíta, 14 kg. pšenice. Z-Gornji Petrôvec 48.5 kg. 'zíta, 18 kg. pšenice. Gcdina Stevan dühovnik 150 kg. 'zíta, 150 kg. pšenice. Z-Lücove 23 kg. 'zíta, 14 kg. pšenice. Z-Sztányovec 31 kg. 'zíta, 16 kg. pšenice. Z-Sülinec 33 kg. 'zíta. Z-Adriánec 37 kg. 'zíta, 42 pšenice. Z-Zanavla 31 kg. 'zíta. Z-Sztrükovec 77 kg. pšenice. — Z-Amerike: Junkunc Sándor szo nam poszlaji 5 dolárov. Z-Zágreba dr. Popp Fülöp sinyôr szo 3000 dinárov kak szvoje zagrabecke gmajne darüvani áldov poszlaji. Szrdcá hválimo nasim zagrabeckim verebratom, kí obsütivsi naso potrebôcso pri násztövi Diacsokoga Dôma, szo nam z-tak lêpim áldovom hitili na pomôcs! Szrdcsna hvála daritelom i poszebno Dr. Popp Fülöp sinyôri za pobéranye! Tá lepô cvetécsa gmajna z-isztinom krsztsansztva dela csiní, nenosziszamo imé,

nego szvedôszto vesini odprávoa krsztsansztva. Darüvali szo naszledüvajôcsi: S. Boranics 200 d. Rudolf Jurza 100 d., Miroslav Fretič 100 d. Ludmila Fašing 100 d. Wiener Bankverein Hrvatska Podružnica 500 d. Jugoslovenska Šumska industrija d. d. 300 d., Erwin Weiss 200 d., R. Lubynski 200 d., »Danica« 300 d. Hrv. Slav. Banka za Parcelaciju i Kolonizaciju d. d. 300 din., Julio Rudovič 200 d. Standard oil Company oi Jugoslavia 300 d., Adolf Daničič Generaldirektor 200 d. Z-Küpsinec Szinic Stevan 15 d. Zenkôvszki verníci 53 kg. pšenice, 56 kg. 'zíta. Z-M. Szobote Jónás Erzsika goszpodicsina szo v-Diacski Dom künyo i pizárnico povísze (forhänge) darüvali. Kak nôvo naso podporkinyo szrdcá pozdrávlamo! Goszpon Dobrai János szo nam eto pôtpágori dáli szprahsiti pod szprotolêsnye nase málo zemlisce. Nyihova dobroga szrdcá tüvárisicsa szo pa preminôcsi tjeden z-rázlocsnimi jedilmi obêszelili nase vucsenike i z-goszpodom obádvászta je poglednola i dopadnoli szo sze nyima jáko toga szpráviscsa vszi presztori, stero szta zavolo szvoji velki poszlov li zdâ vzela priliko poglédnoti. Veszelímo sze, csi vídimo, ka sze ti nasi interesserajo za cêrkevne verszke szpráviscsa. — Z-Andrêjec Rátkai Ödön 40 kg. krumpisov 18 gl. zelja. — Z-Tesanovec 149 kg. ps. 52 kg. 'zíta, 9 din. pêne. — Z-Szobote Péterka Ivan 60 din. popüsztká pri racsúna vöplacsili. Nemece János 100, Jónás János 50, Szersén Iván 30, Horváth Ivanova 10 din. — Z-Tisine Rehn János trg. z-tüvárisicov 100. — Martjáncsarje szo eden vözrepe poszlali za notridévnyye. — Z-Adriánec Kerzsmár Ferenc 10 d. — Z-Gradiscsa Horváth Sándor 10 d., z-Csrnec Augusztin Mátyás 10 d., z-Martyánec Ülén János 10 d., z-Csrnelavec Horváth Stevan 10 d., z-Vancsavész i Mácsék Stevan z-tüvárisicov 20 d., z-Szebôborec Luthár Sárika 40 d., z-Zenkôvec Barbarics János z-tüvárisicov 20 d., z-Moscsánec Bánfi Jo'zef kurátor dôá zaklajábok, edno vrecse krumpisov i 23 kil graha. Z-Schweica Fliszár Vince szo nam poszlali 20 frankov. (V-nasi pêneazaj 212 din, z-steri je naszaszopisze 100, na D. D. 112 din. obrnnyeno. Z-Szobote Benkics János goszt. z-tüvárisicov 100 din. Z-Amerike v-Allentowni sztojécsi nas roják (v-Adrianci rodjen) goszp. Bölec Géza szo nam na D. Dom 1000 din. poszlali. Szrdcá hválimo i doszta dobra nyim 'zelémo za vrêloszt, ka szo sze z-szvoje krvi nê szpozábili. Oh bárbi sze mogli z-doszta etaksimi vrêlimi verníki hválimo! Na

csaszopisze szo z-öszeb 100 din poszlali. Pri Sobotskoga 'zenszkoga drüstva jubileuma priliki ofertorium 710 din. Ev. 'Zenszkoga drüstva öszvetka dohotek prêk dáni na D. Dom 2815 din. Szrdcsna hvála. — Z-Sülinec Császár Ferencé 10 din., sülinzski ev. verniki 94 lit. graha. — Z-Marávec Dsuban Franc, Kühár Jo'zef, Banko Franc i Kumin Ivan 1—1 foringo pod lös. — Bôg lêpo pláti vszem eti imenüvanim i neimenüvanim dobrovolnim daritelom!

Od szobotskoga ev. 'zenszkoga drüstva jubilálnoga öszvetka, steri je tak morálno, kak materiálno prevecs dobro doli pretekao, vu prísasztnoj numeri bomo presztrano písali.

Nevarnoszt pri zamüdjenyi sze nezgodi onomi kí má priszebi zaneslívjo (dobro hodécsó) vöro. Vöre stere do szekunde idejo natanacsne szo Suttnerove vöre. Bo'zni vör popravlanye doszta sztáne pocsaszí vecs kak szama vöra. Szvetovno szo znáne „lko“ vöre, z-lasztne svájcarszke továrne vör razposila H. Suttner v-Ljubljani st. 665 . . . Bogato illostrirani divat-cenik steroga razposila Firma H. Suttner na 'zelénye k-senki, je vrêden pazlívosztí cstenyá i vszebüje vno go prakticsni násztav.

Siritelom „Evangelicsanszkoga Kalendarija“. Reditelsztvo proszi one ekzempláre, steri sze zná bidti 'ze neodájo, do 1. februárja v M. Soboto (Tiskárna) nazájposzlali!

Szamovolní dári na goridr'zánye i razsirjávanje Düsevnoga Liszta: Osváth Sándor Puconci 10, Kozic János Pertocsa 5, Bánfi János Salamenci 2, Franko Stevan Markisavci 10, Sóos János Pecsarovci 15, Kühár Mátyás Lukács Puconci 5, Zelko Ferenc Chicago 50, Kühár Stevan bre'zni Puconci 5, Kelosa János Dolina 10, Kováts 'Zu'zi Puconci 10, Franko Ferenc Puconci 10, Sostaréc Mátyás Puconci 5, Rituper Sándorova Szebeborci 10, Benkő Ferenc Polana 20, Külits Mihály Brezovci 5, Szecske Stevan Gorica 10, Kühár János gost. Puconci 10, Sostaréc Mátyás-ova Legrad 50, Weren Jozsef Celje 60, Krancsics János M. Szobota 10, Szinic Jo'zef, Csarni Jo'zef Nemsavci 3—3, Vrataríts Lajos Szodisinci 5, Benko Jo'zef M. Szobota 100, Fliszár Stevan trg. M. Szobota 10 Din. Radí bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Gornji Slavecsi. Nasa fara je na podpora Skalics Sándor theologusi, ki v Leipzigi nadaljávão szojve vcsenyé med szükesnimi teskimi mate-

riálnimi razmerami, 200 Din., kak bo'zicsni lübézni dár poszlála. Tá lêpa példa Gornjiszlávecske fare bojdi vlecsécsa i za nase premocsnése fare!

Dr'závna podpora cerkvam. Znáno je, ka »Ustave« 12 art. zrendelüje, da vszáka notri-vzéta církev primerno nyé düs racsuni i potrebcsinam dobi dr'závno podporo. Dobíva jo tüdi rédno r. katholicsanszka, pravoszlávszka, grcska katholicsanszka, sztárokatholicsanszka, escse izraelitanszka církev. Na példo, sztárokatholicsanszka církev, stera szamo 8.000 düs racsúna, ali má rédnoga püspeka, naszledüvájöcso podporo vdáb-la: „püspek létno 11,000 D., püspeka tajnik 18,000 i sztanarino 2,700, püspeka tanacsnik 18,000 i sztan. 2,700, püspeka pizsárne vodja 16,000 i sztan. 2,700. püspeka uradni szluga 2,964 i sztan 675 Din. Draginszke dokláde mészecsno püspek 7,000 D, püsp. tajnik 900, püsp. tanacsnik 1,600, püsp. pizsárne vodja 900, uradni szluga 500 D. Za pizsárno püspeka na mészece aug.—nov. je vöplácsano 11,000 D. Na renovéranye edne szamérne cirkvi 10.000 Cêla podpora na 1925. leto vözaneszé 221,339 D. Lehko szí premíszlímó potom, ka dobíta ovívi dvé vládájöcsívi cirkvi, t. j. katoliska i pravoszlávszka?! Nevêmo pa nika od podpore nase cirkvi! Ednákoszt gde sze müdis vu nôcsnom mráki?

Velika bajcarszka katasztrofa. V-bajci pri Birminghami je nasztála sztrahovita bajcarszka katasztrofa. Mrtvi je bilo 40 bajcarov, 80 pa težko ranyeni.

Z-Milwaukee szmo páli dôbili pomôcs na Diacski Dom. Nas vrlí i vrêli priátel Persa Miklós (roj. v-Polani) szo vküpszkolektiváli 10 Dol. na tó naso lübézni násztavo i szo je nam z-blagoszlov 'zelényem i pozdrávlányem navküp 'ze do rôk poszlali. Darüvali szo pa: Stivan Ferenc z-szvojev famíliov 3 Dol., Szinic Jenő 'zenov szvojev 2 Dol., Marics Ivan z-famíliov 1 Dol., Marics Ferenc z-famíliov 1 Dol., Bencsec Károly z-famíliov 50 centov, Prsa Miklos pobérávec szami 3·50 Dol. Eti zamerkamo, ka szo Persa Miklós bíli prvi z-Amerike, kí szo nam 'ze pred dvema letoma na iszti cio poszlali 40 dolárov. Bôg blagoszlovi daritele i dáre nyihove!

Potop na ednom zátoni. V opoldnésnyem morji je bio eden máli rodoviten otok okoli z-8000 prebiválci. Pár dni pred bo'zicsom je nanágli na zátoni nasztánola csarna temnoszt, z-ednim pa szo zatulíli sztrahsni vihérje i od vszê sztráni szo sze zacsnoli valíti z-morja líki gori velikan-

szki valovi. V-pô vöra szo valovi odneszli z-zátóna vsza 'ziva bitja i vsze nárasze. Niti edno 'zivo bitje sze në rêsilo.

Z-Zagrebačke ev. gmâne. I. Szvetlo-píszno naprédávanye je meo dúhovnik Oehlert z-Banjaluke dec. 13. vecsér obri ete téme: »Po Jezusovi sztopáji prék szvéte zemlé«. Po obcsnom popôvanyi szo Dr. Popp sinyor ôszvetek ôdprli. Mladézen je deklamálivala i gmânszki fární khorus je popêvao. Zatém szo Oehlert dúhovnik obdr'zali szvoje naprédávanye. Vu kraszni kêpaj szo posztavili pred poszlúsávce vsze ona lübléna szvéta mészta, stera szo nam 'ze z-verenávuka poznána i k-vsze kêmom szo pripravno razklájanye dáli, da szno bibliszke historie pá bole zarazmili. Té genlivo lêpi vadlúvânyzski zvecsarek, z-steroga je vszáki z-bogatim dúhovnim dobicskom odhájao, szo in'zener Hoffmann fární inspektor zaklücsili. Offertorium 1500 Din. je ev. koloniálnoj obcsini Presera v Boszniji odlöcsenij.

II. **Bo'zicsno obdarúvanye.** Dec. 20. je obdr'zalo Zagrebačko evang. 'zenszko drüstvo, popoldnévi ob 5. vöri vu cêrkvi, t. l. bo'zicsno obdarúvanye szrmaske decé gmâne. Okoli lepo oküncsanoga bo'zicsnoga drêva sze je szprávilá vküpe deca i csákala z bliscécsimi ocsámi i z-nemirovnm szrdcom na dáre, steri szo pod drêvom bilí. Po bo'zicsnoj peszmi szo Drüstva predszednik Dr. Popp sinyor meli dugsi govor, vu sterom szo kázali vu Krisztusi vöoznanyeno veliko Bogálübézen, stera nász vsze na lüdlübézen zave'zúje i zednim szo opomínali, da pri vszê dáraj i senkaj sze neszpozábimo z-nájvéksega bo'zicsnoga dára, z Jezusa Krisztusa, po sterom sze vszi drügi cslovecsi dári na Bo'zics odícsijoi oplemenitijo. Po stiriglásznoj peszmi fárne dalárde, szo

Drüstva goszpé raztálale dáre. Obdarúvano je 35 decé i 12 sztarési z-gorányim i szpôdnyim gvan-tom, z-obüteljov, z-'zivisom, z-szpecsenyom i z-z-pênezmi. Tüdi obêdvê evang. szírotinszkivi hí'zi nase dr'záve v Torzi i v Novoj Pazovi szta dobile zmêrni dár. Z-ednov hváladávajocsov molítvov i z-peszmov: »Tiha nôcs«, sze ja zaklücsó té lübeznívi ôszvetek. 'Zenszko Drüstvo pa, stero létno dvakrát — k-Vüzmi edno tího i k-Bo'zicsi jávno-obdarúvanye szkoncsáva, je znôvics oblübiló, da bode i nadale szrmákom i sztrádajocsim pôleg nájbôgse môcsi na pomôcs i potomtoga tüdi po sztezi szmilüvájôcsé bratinszke lübéznosztí hodilo. Bôg dáj nyemi k-tomi pomocs i blagoszlovi nyega delo!

III. **Decé-Bo'zicsni ôszvetek.** V-prikapcsenyi k-tomi bo'zicsnómi obdarúvanyi vu cêrkvi je bio ob 6. vöri vu nabito napunyenoj telovadbenoj dvoráni evang. sole decé — bo'zicsni ôszvetek, pod vodsztvom gmânszkoga kaplána Hirzler. K-rázlocsnim obcsnim peszmam szo rázum pészem razlágajôcsi 'zivi kêpi posztávleni na oder. od steri szo nazôcsi bodôcsi nateliko zapopádjeni bilí, ka szo sze od szamoga glédanya z-popevanya szkoron szpozábili. Bilé szo nadale Bo'zicsnoga zdr'zétka deklamácije, decé khorusno szpêvanye; edna mála bo'zicsna zmêna i igranye. Vszáki je vu szrdci z-bo'zicsnim obcsüitenyom odhájao z-toga ôszvetka, steroga szo Hoffmann inspektor zaklücsili. HIRZLER ev. kaplán.

Elementárne skode. Po ránom trdnom mrazi, steri je szkoron v-nasoj dr'závi bio nájvéksi, je okoli novoga leta mlácsno, szprotolêsnye vrêmen grátalo. Sznêg sze je z-taksov náglosztjov raztôpo, ka szo katasztrófálne povodni prisle páli stere szo velike skode napravile. Najvékse szo

Uradni dnevi v letu 1926.

	jan.	feb.	marc	april	maj	jun.	jul.	avg.	sept.	okt.	nov.	dec
KRIŽEVCI	9	13	13	10	8	12	10	14	11	9	13	11
GORNJA LENDAVA	16	20	20	17	15	19	17	21	18	16	20	18

Uradni dnevi srezkega poglavarja v Murski Soboti se vršijo v letu 1926 po tem izkazu in sicer v Gornji Lendavi kakor v Križevcih na žandarm. stanici s pričetkom ob 9 uri dopoldan.

Pri srezkem poglavarju v Murski Soboti je od 1. januarja 1926 naprej uradni dan vsako sredo in petek dopoldan.

Srezki poglavar: LIPOVŠEK s. r.

bilé skode na Madžarskom, na Angleskom, v Nemskomországi v okolici Koblenca i Kölna i v Erdélyszkom, gde je szejátev popolnoma vnicsena, vtopilo sze je 140 osob, i porüseni je 1500 hiž. Eti mámo zamerhati, ka sze je novo leto z-gíbanym zemlé zacsnolo.

Politicsni glászi. Prinasz je politicsno vsze tího. Parlament pocsíva. — V-Nemskomországi je escse itak në rêsena vládna kríza. — Na Bolgarszkom sze je szkoncsao Cankov režim. Nôvo vládo je prevzeo Ljapčev. — Na Romunszkom sze je Karol trononaszlednik odpovedao troni. Nyegov szin Mihalj je nôvi trononaszlednik. — V-Grcsiji je vöszkricsana szoldacska diktatura. — Na Madžarszkom szo francuske pêneze rédili, v-stero húdo delo szo celô visziki plemenitási notrizapleteni, nájböle Windischgrätz herceg.

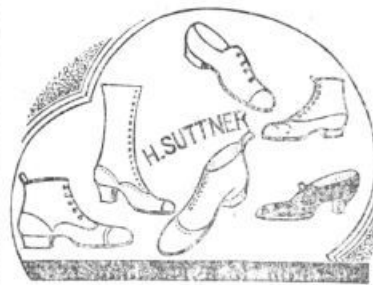
Darüvanye na Diacski Dom v püconszkoj fari: Varga Ferenc Salamenci 20, Jonás Ferenc Predanovci 20, vdov. Zsibrik Ivana Predanovci 10, Kelemen Lajos Nemsavci 50, Kelemen Sándor Lemerje 30, Bënkó Stevan Brezovci 20, Rátkai Ödön Andrëci 50, Zsibrik Stevan Predanovci 20, Péntek Jožef Polana 20, vdov. Rátkai Lajosa Szebeborci 25, Kujukca János Krnci 30, Tkauts Lajos, Barbarits Stevan, Banko Ferenc, Csarni Ferenc Szebeborci 20—20, Csarni Sándor Szebeborci 10, Franko Karolin i Sári Puconci 10—10, Barbarits Kálmán Szebeborci 20, Barbarits Irma Szebeborci 10, Kolosa Sándor Andrëci 20, Fujsz Sándor Vanecsa 20, Krányec Sándor Krnci 10, Kolosa Jožef Puconci 20, ml. Boldizár János Salamenci 20, Grof Kalman Szebeborci 20, Siftar Lajos Szebeborci 10, Kozic János Pertocsa 10, Santavec Sándor Karlovo Selo 40, Bánfi János Salamenci, Kühár Mátyás Puconci 25,

Zelko Ferenc Chicago 100, Horvath Vilma Gorica 10, Podleszek János Salamenci 10, Brglesz Miklos Salamenci 20, Kolosa Ivan Puconci 10, Brglesz Sándor Salamenci 10, Kováts 'Zu'zi Puconci 10, Vljaj Miklós Predanovci 50, Küronya Stevan Strigova 10, Savel Ivanova Pužavci 5, Küplen Stevan Proszécskavész 10, Vratár Lajos Fokovci 10, Kühár János Berlin 25, Kódila Ivan Pecsarovci 22-50, Vukan János Pecsarovci 10, Grábar Ivan Polana 10.

Posta.

St. Emri Baltimore. Pêneze na kalendarije i na Liszt dôbili. Vsze je vrédi. Topeo pozdráv!

Neznücana obütel

je Suttnerjova obütel, vsze obütel sze pôleg mere dobí i posle narocsiteli. Li z-dobre kôže je zdelana, pripravno elegántno, modern i trplíva. Na veliko zbëranye možke i ženszke obüteli, csrëvli puncsole, polojnke, sandáli, papucsje, topanke. V-velikom ilustriranom divat cëniki szvetovue firme H. SUTTNER v Ljublani nr. 665 náidete vno go prakticsni potrebcsin, stere do vas zanimale. Dobite ga brezplácsno! Narocsila brez vsze rizike, csi sze vam nedopádne, sze taki vö odmeníjo.

Pocëni 'zítek,

za Vász je: múvajte sze z-„Elza 'zájfov“! Poznanci právjio:

Fellerova Elza 'zájfa je od vszega dobroga nájbögsa! Tá 'zájfa je zdrávja ino lepote i në szamo toaletna 'zájfa prijétno disécsa i mocsno sze penecsa, nego témvecs má vszebi tídi medecinszko szküsenoszti i dobro delajöcse zesztavine, stere szo hasznovita pröti sprinkam, lisájom i drügoj necsisztöcsi kôže. Kôžo vcsini méhko, gingavo i pröti mrazi i vodi pretrpécso, da neszpöka. Elza-'zájfa sze dobí v 5 vrszti. Elza, lilijíno mlëcsna

'zájfa, Elza glicerinszko 'zájfa, Elza borakszova 'zájfa, Elza za bríjenye, Elza za katranszko ali sampon-'zájfa. Za probo 5 falátov Elza-'zájfe zpakivanyem i z-postov za 52 din. Pröti napré poszlanyem pênez. Po povzétji 10 din. vecs (za postnino) Narocsila trbë poszlati k-lekarnarju (apotekar) EUGEN V. FELLER-u u Stubici Donjoj Centrala 509. Hrvatska.

„Pojedini glázki Elsafluida dobiju sze vu apotekaj i szrodnim trgovinaj pa ponízanoj cëni od 9 dinárov.“